

РЕШЕНИЕ

№ 28962

гр. София, 17.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4504** по описа за **2026** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на К. В. Г., подадена чрез адв. В. А., срещу Решение № 333/31.01.2026 г. на СРС, 135-ти състав, постановено по АНД № 11532/2025 г., с което потвърден Електронен фиш /ЕФ/ Серия К №10751008 на СДВР.

Според изложеното в касационната жалба съдебното решение е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че неправилно съдът е приел, че процесният ЕФ отговаря на изискванията на чл.189, ал.4 от ЗДвП, тъй като липсвало пълно, точно и ясно описание на мястото на нарушението и не били представени доказателства за въвеждането на ограничение от 40 км/ч. Съдът не бил обсъдил възраженията относно техническата пригодност на използваното автоматизирано техническо средство. Не ставало ясно и дали отчетената скорост е след приспадане на задължителния толеранс от 3%. Поддържа, че съдът неправилно е приел, че е налице „повторност“. Иска се от касационната инстанция да отмени обжалваното съдебно решение и потвърдения с него електронен фиш. Претендират се разноски.

В съдебното заседание касаторът се представлява от адв Т., който поддържа касационната жалба. Ответникът – СДВР , чрез юрк. М., изразява писмено становище за неоснователност на касационната жалба и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура счита жалбата за

неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, и като извърши дължимата проверка съобразно чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

С електронен фиш Серия К №10751008, на основание чл.189,ал.4 вр. чл.182, ал.2, вр. ал.1,т.2 от ЗДвП, на К. В. Г. е наложена глоба от 200 лева за нарушение по чл.21, ал.2 във вр.с чл.21, ал.1 от ЗДвП - за това, че на 06.05.2025г., в 13:40 часа, в [населено място], по [улица]до № 47, с посока от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта за населено място до 40 км./ч., въведено с пътен знак В26, собствения му лек автомобил "БМВ 530 Д", рег. [рег.номер на МПС] , се движел със скорост 61 км./ч., т.е. с превишение на скоростта-21 км./ч., което нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство С. М2 М..

СРС е приел, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателна отговорност, тъй като не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон при издаване на електронния фиш, К. Г. е извършил вмененото му нарушение и наказанието е правилно определено за нарушение, извършено при повторност.

Неоснователни са доводите за допуснати от решаващия състав на СРС съществени нарушения на процесуалните правила. Фактическата обстановка е вярно и точно установена от районния съд. Съдът е изпълнил задължението си да извърши цялостна проверка за законосъобразност на електронния фиш, като обосновано и правилно е приел, че процесният ЕФ отговаря на изискванията, предвидени в чл.189, ал. 4 от ЗДвП, както и че извършването на нарушението е безспорно установено и доказано - наличието на въведено ограничение на скоростта с пътен знак безспорно се установява от приложения по делото снимков материал, а техническата годност на автоматизираното техническо средство също се установява по категоричен начин от представените по делото доказателства.

Основателни са обаче възраженията за наличие на по-благоприятен закон. С последните измененията с ЗДвП /обн. ДВ, бр. 64 от 5.08.2025 г., в сила от 7.09.2025 г./ е отпаднала наказуемостта за повторни нарушения по чл. 182, ал. 1,т.3 от ЗДвП, предвидена в разпоредбата на чл.182,ал.4 от ЗДвП към датата на извършване на нарушението. В действащата редакция на чл.182, ал.4 от ЗДвП наказание за повторно нарушение е предвидено единствено за деяния по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6, ал. 3, т. 6. В конкретния случай, доколкото извършването на нарушението е безспорно установено, за него следва да се наложи закон за по-леко наказуемо нарушение, т.е. санкцията по основния състав на чл.182,ал.1,т.3 от ЗДвП - глоба от 100 лв.

При това положение решението на районния съд следва да бъде отменено, а с оглед разпоредбата на чл.222, ал.1 АПК процесният електронния фиш серия К № 7627364 следва да се измени съобразно изложеното по-горе.

Предвид изхода на спора, на страните се следват половината от претендираните разноски. В случая процесуалния представител на СДВР е заявил претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ съдът определя в размер на 33,23 евро. Касационният жалбоподател също е претендирал разноски, но не са представени доказателства за извършени такива - пред касационната инстанция е представено само пълномощно, без доказателства за договорено и платено адвокатско възнаграждение, а пред СРС не е представляван, поради което разноски в негова полза не се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл.222,ал.1 от АПК вр. чл. 63в от

ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 333/31.01.2026 г. на СРС, 135-ти състав, постановено по АНД № 11532/2025 г., като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Електронен фиш Серия К №10751008 на СДВР, с който на К. В. Г., на основание чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.3 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лева за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП, като:

ИЗМЕНЯ правното основание за санкциониране на нарушението от чл. 182, ал. 4 във вр. с ал.1, т.3 от ЗДвП на чл. 182, ал. 1, т.3 от Закона за движение по пътищата и намалява размера на наложеното наказание от 200 лв. на 100 лв.

ОСЪЖДА К. В. Г. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи съдебни разноси в размер на 33,26 евро.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: